

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 5. Quid summi Pontifices de Exercitiis senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

quid solus fraudaris munere tui usquequo Spiritus vade
 & non rediens? Sapientibus & insipientibus debitor es, & si
 te negat tibi? Porro utilitate hujus secessus, qui in confide-
 ratione potissimum consistit, copiosè enumerat ibidè, dum ait
 Hac cognitio affectiva primùm fontem suum, id est, mentem
 de qua oritur, purificat, deinde regit affectus, dirigit ad
 corrigi excessus, componit mores, vitam honestat, & ordi-
 nat, postremò divinorum pariter & humanarum verum
 scientiam confert. Hac est, qua agenda præordinat, actum
 cogitat, ut in mente nihil resideat incorrectum, aut con-
 fusione egens. Hac est, qua in prosperis adversa præsentit,
 adversis quasi non sentit. Brevissimè verò omnes hujus
 secessus fructus complexus est, dum in Sermone quodam
 Cantica dixit: *Hæ considerationes sunt deliciose ad sapie-
 rem, solida ad nutrimentum, efficaces ad medicinam.*

V. S. Dionysius in eundem sensum conspirans sic lo-
 quitur, imò & necessitatem ejusmodi Exercitiorum indicat
 Ante omnia maximè in Theologia, id est, in cognoscendo
 amando DEO ab Oratione auspiciandum est, ut divinis con-
 memoracionibus, invocationibusq; nos ipsos illi dedamus, ut
 que uniamus. Oportet enim sanctis orationibus, & mentem
 tranquilla ad divinam unionem accommodatâ ad DEUM
 ut ad boni principium adduci, & nos ipsos ad sublimiores
 divinorum, benigniorumq; radiorum contuitum præcatis
 nobis comparare.

VI. Denique S. Chryostomus l. r. de orando DEO
 cum dixisset, per hanc orandi rationem nos assequi, ut
 mortales, & temporarij esse desinamus, naturâ quidem mor-
 tales, sed colloquio, convivioque, quem agimus cum DEO
 ad immortalè vitam transeuntes, mox subdit: *Necessè est
 enim, ut, qui cum DEO familiaritatem habet, Superioribus
 vadat & morte, & omnibus, qua corruptioni sunt obnoxia
 sicut fieri non potest, ut, qui solis radijs fruitur, non effugiat
 tenebras.*

§. V.

Quid Summi Pontifices de his Exerci-
 tijs senserint.

I. Si in ore duorum aut trium Testium fiat omne ver-
 bum

bum, duorum quoque aut trium Pontificum testimonia tantò efficacius præstantiam Exercitiorum demonstrabunt, quautò certius est Oraculum, quod ab eorum ore procedit.

II. Et primò quidem, quid Paulus Tertius, qui Exercitia hæc ad preces S. Francisci Borgiæ approbavit, de ijs senserit, ex proprijs ejus verbis facile colligere licet, dum in Bulla anno 1548. datâ sic loquitur: *Nos igitur, qui documenta & Exercitia hujusmodi examinari fecimus, & qua ex testimonio ac relatione dilecti Filij nostri Ioannis Tit. S. Clementis &c. nobis desuper facta, pietate ac sanctitate plena, & ad ædificationem & spiritualem profectum Fidelium valde salubria & utilia esse, & fore comperimus; debitum etiam respectum ad fructus uberes, quos Ignatius, & ab ipsa instituta Societas præfata, in Ecclesia DEI ubique Gentium producere non cessant, & ad maximû adjumentû, quod ad id prædicta Exercitia attulerunt, non immeritò attulerunt, hujusmodi Supplicationibus inclinati, documenta & Exercitia prædicta, ac singula ac omnia in ijs contenta, auctoritate prædictâ, tenore præsentium, ex certa scientia nostra, approbamus, collaudamus, ac præsentis scripti Patrocinio communimus, hortantes plurimùm in Domino omnes & singulos utriusque sexûs Christi Fideles, ubilibet constitutos, ut tam pijs documentis & Exercitijs uti, & illis instrui velint.*

III. Non minùs autem etiam Julius III. Successor Pauli suam de Exercitijs æstimationem prodidit, quando Gregorio Razivillio Cardinali, Vilenfî Episcopo & Fratri ejus Josepho in Villam eiusdem Julij, ut his Meditationibus animum exercerent, secedentibus Achillem Gagliardum velut peritissimum Ducem assignavit, eo successu, qui in sequenti paragrapho explicabitur.

IV. Præ cæteris tamen Alexander Septimus Iululentum de utilitate horum Exercitiorum testimonium tulit, quando anno 1665. Pontificatûs sui anno tertio, eadem non tantùm approbavit, & confirmavit, sed etiam ex propria experientia eorum utilitatem est attestatus, & ad eadem usurpanda plenarijs Indulgentijs concessis omnes his verbis invitavit: *Nos, qui probè scimus, quantopere conducant Exercitia hujusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christi Fidelium mensibus, devotionem eorum, qui*

operi adeò pio ac salutari vacaverint, caelestium thesaurorum Ecclesiae largitione magis incitare volentes, de Omnipotentis DEI misericordia ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis Christianis Fidelibus tam prædictæ Societatis, aut cujuscunque aliorum Ordinis & Congregationis Regularibus, quam aliis quibuslibet Ecclesiasticis & Laicis, qui in domibus memoratæ Societatis Exercitia prædicta juxta laudabilem ejusdem Societatis consuetudinem per Octidui spatium quod docunque peregerint, & interea temporis vere penitentes, confessi Sacrosanctum Eucharistia Sacramentum sumserint, quoties id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. IV.

Quid Cardinales de Exercitijs senserint.

I. Primus ex his meritò chorum S. Carolus Borromeus Cardinalis & Archiepiscopus Mediolanensis ducit, qui variis argumentis suam de his Exercitijs æstimationem declarat. Nam 1. ea bis quotannis iterabat, & instar Novitij in ijs aliquo è Societate non tantùm quoad interiores motus animi, & exteriores actiones dirigi, sed etiam ipsa Meditationum puncta, ante quamlibet Meditationis horam tradere solebat, uti Lancizius p. 1. opusc. 10. n. 23 r. fol. 830. testatur. 2. Ad ipsam etiam mortem se per ea velut optimam præparationem disposuit, dum in solitudinem Varalli montis secedens, & his Exercitijs vacans, & castigatione voluntaria operam, sed Christi dolorum Meditationibus suavem vitam adducens, ex eo secessu morbum contraxit, vitamque sanctissimè clausit, ut Breviarium Romanum 4. Nov. refert. 3. Dum ex Clero quoque suo, quotquot poterat, ad eadem faciendam inducebat. 4. Dum Clericos Seminarij sui in ipsius ingressu, & ante Sacrorum Ordinum susceptionem ipsos excoli voluit; imò & in Synodo decretum fecit, ut nullus Sacerdos initiaretur Sacris Ordinibus, nisi qui per aliquos dies secedens, sacris sese ad illos Meditationibus præparasset.